

Міністерство культури та інформаційної політики України
Національний заповідник «Давній Галич»

Галич і Галицька земля

**МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ЮВІЛЕЙНОЇ НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ,
присвяченої 1125-ій річниці з часу першої писемної згадки
про Галич**

14-15 вересня 2023 р.

**Інформаційно-видавничий сектор
Національного заповідника «Давній Галич»
Галич, 2023**

У збірнику опубліковано доповіді та повідомлення науковців, надіслані для участі у Всеукраїнській науковій ювілейній конференції «Галич і Галицька земля», присвяченій 1125-ій річниці з часу першої писемної згадки про Галич. Конференція відбулася 14-15 вересня 2023 р. в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника та Національному заповіднику «Давній Галич».

Рекомендувала до друку вчена рада
Національного заповідника «Давній Галич»

Редакційна колегія:

В. Олійник, С. Побуцький, Л. Бойко, Т. Тріщ

Науковий редактор: **Семен Побуцький**

Редактори: **Любов Бойко, Іван Драбчук**

Технічний редактор: **Тарас Тріщ**

Відповідальний за випуск: **Володимир Олійник**

© **Національний заповідник
«Давній Галич», 2023**

© **Автори, 2023**

У збірнику збережено стиль мови
та термінологію авторів
Редакційна колегія не завжди поділяє
позиції автора, викладені в матеріалі

Сергій ПИВОВАРОВ,
Віталій КАЛІНІЧЕНКО
/м. Чернівці/

Мушлі каурі з Чорнівського городища першої половини XIII ст.

Археологічні матеріали є важливим джерелом для вивчення минулого українських земель у добу середньовіччя. Одним із регіонів країни, де тривалий час розкопуються старожитності Русі-України є Буковина. Тут виявлено близько 300 пам'яток (городищ, решток літописних міст, поселень, могильників, печерних монастирів, культових місць), які належать до давньоукраїнської археологічної культури й датуються XI – першою половиною XIII ст. Важливе місце серед них займає Чорнівське городище першої половини XIII ст., знахідки з якого, завдяки добре датованим артефактам й нумізматичному матеріалові, мають чітку хронологію й виступають еталонними для періодизації східноєвропейських старожитностей.

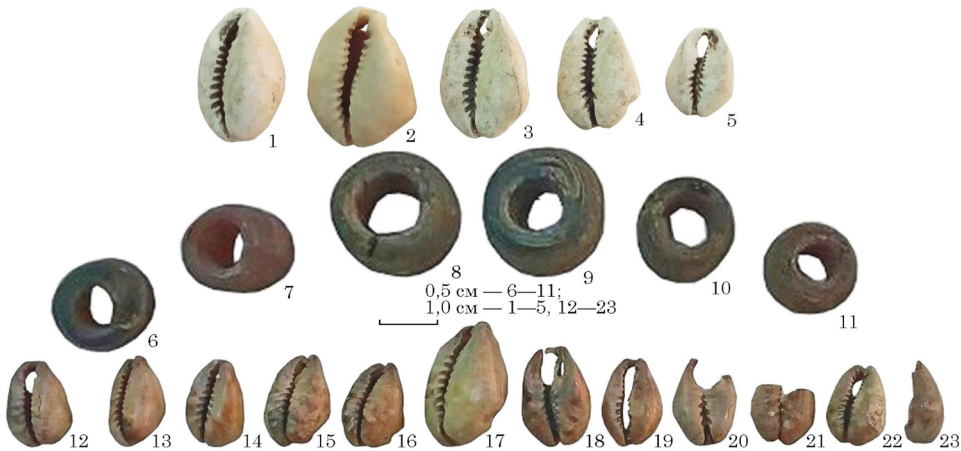
Пам'ятка була виявлена Б.О. Тимощуком в 1977 р. [32, с. 105-112] і вже тривалий час досліджується чернівецькими археологами. В 1982 р. розвідкові розкопки на городищі проводив М.А. Филипчук [34], а протягом 1985-1986 рр. роботи на пам'ятці здійснювала археологічна експедиція ЧНУ під керівництвом Л.П. Михайлини [15, с. 66-67].

З 1989 по 1994 рр. городище розкопувалося І.П. Возним, який констатував, «...що воно є єдиною пам'яткою домонгольського періоду, розкритою повністю» [3, с. 8]. На жаль, близько 30 % території археологічного об'єкта залишилися не вивченими. З 1999 р й по сьогодні пам'ятка продовжує досліджуватися, переважно під час лабораторних занять зі студентами-істориками, науковцями ЧНУ ім. Ю. Федьковича [16, с. 243-255; 17, с. 154-159; 18, с. 180-199; 19, с. 31-38; 20, с. 195-201; 21, с. 101-107; 22, с. 7-35; 23, с. 7-44; 24, с. 5-13; 25, с. 30-33; 26, с. 33-37; 27, с. 39-55; 28, с. 18-24].

Серед багатьох знахідок із городища особливий інтерес викликають знахідки мушель каурі, які досить рідко трапляються в давньоукраїнських старожитностях.

Вони виявлені на пам'ятці в поодиноких екземплярах у різних частинах городища (4 мушлі) та у вигляді 2 скупчень, зокрема, мініскарбу (5 мушель каурі й два скроневих кільця) та решток низки намиста (12 мушель каурі, білонова широкоорога лунниця і 7 скляних намистин). Ще 3 екземпляри мушель були виявлені І.П. Возним у клітках № 1 і № 8 [3, с. 104-105, фото 82]. Всього ж на території укріплення знайдено 24 мушлі каурі. Всі знайдені на пам'ятці мушлі мають спеціальні отвори для кріплення (підвішування).

Мушлі каурі (*Surgaea moneta*), які іноді називають ципреїди або фарфорові слимаки, належать до сімейства морських черевоногих й водяться в Індійському та Тихому океанах (східне узбережжя Африки, південне узбережжя Азії, побережжя Австралії, Нової Зеландії й Америки). В давнину їх найбільше

Рис. 1. Мушлі каурі з Чорнівського городища XIII ст.: 1-5 – мушлі каурі великих розмірів із мініскарбу; 6-11 – намистини; 12-23 – мушлі каурі із низки намиста

виловлювали поблизу Мальдівських та Лаккадівських островів. Мушлі каурі мають яйцеподібну форму й тверду, блискучу, білого кольору поверхню. На одному боці мушлі розташований горбок, а на іншому – повздовжній отвір. Довжина (висота) каурі досягає 3 см [35].

Ці мушлі з глибокої давнини цінувалися народами Азії, Африки, Океанії та Європи як обереги, прикраси та домонетні засоби обміну. Спочатку в Китаї, а потім у країнах Індостану та Африки вони тривалий час використовувалися як первісні товаро-гроші [12]. Разом із тим ці мушлі набули популярності як символи богині-матері. Навіть їх назва, як вважають, виникла від імені доведичної богині Каурі. Мушлі символізували в первісних культурах жіноче начало й джерело життя, вони вважалися амулетами від безпліддя й лихого ока [29; 31]. Їх білий колір також мав значення, позаяк, за уявленнями первісних народів, втілював такі цноти, як чистота душі, невинність та божа суть.

У багатьох народів каурі використовувалися як амулети, що «принесли» здоров'я, плодючість, магічну силу та удачу. В цій якості, а також як лікувальний засіб (філактерій) вони широко застосовувалися жителями Візантійської імперії [2, с. 106-109; 30, с. 47]. Не менше популярними вони були й у тюркських народів, де виконували функції дитячих оберегів від хвороб, пристріту і негараздів й нашивалися на дитячі шапочки чи носилися в числі нагрудних прикрас. За даними писемних джерел та етнографічного матеріалу вони у них називалися: яламаш, еланпош, йиланбаші, ілонбаш, жіландишбаші, жиланбаші і т.д, що скрізь означало – «змійна голова». Це було пов'язано із зовнішньою схожістю мушлі каурі із головою змії, яка відкрила пашу [13; 14]. Очевидно, через посередництво тюркських племен мушля каурі у давнього

населення Росії та України, як свідчать етнографічні джерела, отримала назву «ужовка, жуковина, зміїна голівка» [14].

Торговими шляхами мушлі каурі проникали до різних племен і народів, у тому числі й до населення Східної Європи. Спочатку вони використовувалися в оздобленні одягу й можливо відігравали певну роль у первісному обміні. Так, мушлі каурі зафіксовані в I тис. до н.е. – першій половині I тис. н.е. в старожитностях скіфів, сарматів, носіїв черняхівської культури [6, с. 78; 36, с. 193-195; 37, с. 194-205] тощо. Їх знахідки добре відомі й на пам'ятках слов'ян, де вони представлені в скарбах і поодиноких знахідках. Наприклад, у Харівському скарбі (перша половина VIII ст. н.е.) серед металевих прикрас було 110 мушель каурі. Вважається, що на територію слов'янського населення вони потрапляли через Крим або Передкавказзя й використовувалися місцевими племенами як амулети, деталі вбрання, складова частина намиста чи очілля [4, с. 243-263].

Численні знахідки мушель каурі зафіксовані й на пам'ятках Русі-України, де вони вочевидь використовувалися як товаро-гроші [7, с. 116-119] та амулети. Так, вони виявлені в Києві [11, табл. XIX] та його околицях [8, с. 151], Воїні [9, табл. XVII], Райковецькому городищі [5, табл. XXXIII], Полоцьку, Гродно [1, с. 134-141], Броварках на Полтавщині [10, с. 242, рис. 153] та інших пунктах.

Мушлі каурі з Чорнівського городища поділяються на дві групи. До першої належать мушлі з мініскарбу (5 екземплярів), які вирізняються розмірами (рис. 1, 1-5). Вони мають висоту – від 2,5 до 1,8 см, ширину – від 1,8 до 1,4 см, товщину – від 1,3 до 0,9 см. Мушлі досить добре збереглися й не втратили колір, а окремі й блиск. Найвірогідніше, що ці мушлі разом зі скроневими кільцями склали один комплект жіночих прикрас. Невеликі розміри скроневих кілець, які входили до мініскарбу, дозволяють припустити, що прикраси належали дівчині-підлітку. Невідомо, чи дані мушлі були складовою частиною намиста, чи головного убору типу чільця (очілля).

До другої групи належать мушлі з низки намиста (12 екземплярів) (рис. 1, 12-23). Більшість із них мають значно менші розміри, ніж попередні. Так, лише одна бусина має висоту 2,2 см, ширину 1,8 см, товщину 1,2 см, висота інших варіює від 1,6 до 1,5 см, ширина – від 1,2 до 1,1 см, товщина – від 0,8 до 0,5 см. Всі мушлі каурі цієї групи, так само як і скляне намисто, потемніли від дії вогню і мають сіро-коричневий колір. Вони входили до складу низки намиста із 17 предметів, де центральне місце займала білонова велика широкоорога лунниця. До цієї групи також належать й інші поодинокі каурі (4 екземпляри), які трапилися в різних частинах городища. Варто відзначити, що 4 мушлі із намиста та поодинокі екземпляри з пам'ятки мають зняті спинки, всі інші екземпляри каурі цілі.

Про шляхи проникнення мушель каурі на городище говорити складно, найвірогідніше, вони потрапили зі сходу, можливо за посередництва половецького степового населення чи з візантійських центрів у Криму та Подунав'ї.

Знайдені на городищі мушлі каурі використовувалися перш за все в складі намиста та, можливо, головного убору. Очевидно, що власниці цих при-

крас наділяли мушлі каури певними властивостями й використовували їх як обереги й філактерії. Окрім того, каури могли мати й статусний характер, підкреслюючи достаток феодальної родини, яка володіла укріпленою садибою.

Варто відзначити, що знову мушлі каури потрапили до нагрудних прикрас (салби і згарди) жінок регіону у другій половині XIX – початку XX ст. Вони трапляються в поодиноких екземплярах серед численних срібних монет, які складали основу прикрас й вважалися «засобом» від безпліддя.

Отже, виявлені на Чорнівському городищі мушлі каури дозволяють отримати нову інформацію про звичаї давньоукраїнського населення регіону в першій половині XIII ст. та масштаби торгово-економічних зв'язків місцевого населення.

Список використаних джерел та літератури

1. *Алексеев Л.В.* Полоцкая земля (очерки истории северной белоруссии) в IX-XIII вв. – м.: Наука, 1966. – С. 134-141.
2. *Балабанов Н.Д.* Византийская церковь в борьбе с употреблением амулетов // *Вспомогательные исторические дисциплины.* – л., 2007. – Вып. 30. – С. 106-109.
3. *Возний І.П.* Чорнівська феодальна укріплена садиба XII–XIII ст. – Чернівці: Рута, 1998.
4. *Володарець-Урбанович Я.В.* Прикраси із мушель у вбранні ранньо-середньовічних слов'ян // *Археологія і давня історія України.* – К.: ІА НАН України, 2021. – Вип. 3 (40). – С. 243-263.
5. *Гончаров В.К.* Райковецкое городище. – К.: Изд-во АН СССР, 1950. – Табл. XXXIII.
6. *Гопкало О.В.* Бусы и подвески черняховской культуры. – К.: ІА НАН України, 2008. – С. 78.
7. *Горнунг М.Б.* Раковины каури как «примитивные деньги» в мире и на Руси // *Материалы и исследования отдела нумизматики государственного Эрмитажа.* – спб., 2005. – С. 116-119.
8. *Готун І.А., Казимир О.М.* Середньовічні селища київських передмість за результатами робіт останніх сезонів // *Археологія і давня історія України.* – К.: ІА НАН України, 2019. – Вип. 1 (30). – С. 151.
9. *Довженко В.Й., Гончаров В.Е., Юра Р.О.* Давньоруське місто Воїнь. – К.: Наукова думка, 1966. – Табл. XVII.
10. *История и культура Древней Руси. Домонгольский период.* – м.; л.: Изд-во. АН СССР, 1948. – Т. 1. – С. 242, рис. 153.
11. *Каргер М.К.* Древний Киев. – м.; л.: Изд-во АН СССР, 1958. – Т. 1. – Табл. XIX.
12. *Каури* // *Енциклопедія історії України.* – К.: Наукова думка, 2007. – Т. 4. – С. 152.
13. *Магічна і грошова раковина каури* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [ukr. agromassidayu.com/magicheskaya-i-denezhnaya-rakushka-kauri-read-887312](http://ukr.agromassidayu.com/magicheskaya-i-denezhnaya-rakushka-kauri-read-887312)

14. Міфологія. Морська раковина [Електронний ресурс]. – Режим доступу: jah.kashachex.com/articles/mifologija-morska-rakovina/html

15. Михайлина Л.П., Возний І.П., Пивоваров С.В. Дослідження археологічних пам'яток Північної Буковини експедицією Чернівецького держуніверситету // Археологічні дослідження в Україні 1991 року. – Луцьк: Надстир'я, 1991. – С. 66-67.

16. Пивоваров С. Археологічні дослідження Чорнівського городища в 1999-2000 рр. // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології. – Чернівці: Золоті литаври, 2001. – Т. 1 – С. 243-255.

17. Пивоваров С. Візантійська монета з Чорнівського городища // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології. – Чернівці: Золоті литаври, 1999. – Т.3. – С. 154-159.

18. Пивоваров С. Дослідження Чорнівського городища першої половини XIII ст. // Археологічні студії. – К.; Чернівці: Наші книги, 2008. – Вип.3. – С. 180-199.

19. Пивоваров С. Нові дані про землеробство мешканців Чорнівського городища першої половини XIII ст. // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології. – Чернівці: Прут, 2005. – Т. 2 (20). – С. 31-38.

20. Пивоваров С. Чорнівське городище першої половини XIII ст. (нові знахідки) // Р.Ф. Кайндль. Вікно в європейську науку. – Чернівці: Прут, 2005. – С. 195-201.

21. Пивоваров С., Ільків М., Калініченко В. Деталі середньовічних мечів з Чорнівського городища XIII ст. // Археологія & Фортифікація України. – Кам'янець-Подільський, 2019. – С. 101-107.

22. Пивоваров С., Ільків М., Калініченко В. Дослідження Чорнівського городища першої половини XIII ст. у 2012-2015 рр. // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології. – Чернівці: Букрек, 2015. – Т. 2 (40). – С. 7-35.

23. Пивоваров С., Ільків М., Калініченко В. Дослідження Чорнівського городища першої половини XIII ст. у 2015-2016 рр. // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології. – Вижниця: Черемош, 2016. – Т. 2 (42). – С. 7-44.

24. Пивоваров С., Ільків М., Калініченко В. Нові знахідки елементів клинкової зброї з Чорнівського городища XIII ст. // Вісник Центру Буковинознавства. – Чернівці: Технодрук, 2017. – Т. 1. – С. 5-13.

25. Пивоваров С., Ільків М., Калініченко В. Нові знахідки християнської металопластики з Чорнівського городища першої половини XIII ст. // Церква-наука-суспільство – К., 2015. – С. 30-33.

26. Пивоваров С., Ільків М., Калініченко В. Середньовічні шпори з Чорнівського городища XIII ст. // Галич і Галицька земля. – Галич, 2018. – С. 33-37.

27. Пивоваров С., Калініченко В. Навершя руків'я меча з Чорнівського городища першої половини XIII ст. // Питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології. – Чернівці: Букрек, 2014. – Т. 1 (37). – С. 39-55.

28. Пивоваров С., Калініченко В. Предмети середньовічного озброєння з Чорнівського городища першої половини XIII ст. (дослідження 2012 р.) // Держава та армія. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – Львів, 2014. – № 784. – С. 18-24.
29. Раковина [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [booksite. Ru/localtxt/tre/sia/der/tresidder_d/slovar_sim/index.htm](http://booksite.ru/localtxt/tre/sia/der/tresidder_d/slovar_sim/index.htm)
30. Сорочан С.Б. Чудеса, магія и парамедицина в Византии // Матеріали, II з'їзду істориків медицини України. – Харків: ХНУ, 2019. – С. 47.
31. Тесиддер Дж. Словарь символов. – м., 1999.
32. Тимоцюк Б.О. Давньоруська Буковина. – К.: Наукова думка, 1982. – С. 105-112.
33. Фенглер Х., Гироу Г., Унгер В. Словарь нумизмата. – м.: Радио и связь, 1982. – С. 109-110.
34. Филипчук М.А. Замок біля Чорнівки // Молодий Буковинець. – 1983. – 27 лютого.
35. Ципреїди [Електронний ресурс]. – Режим доступу: uk.wikipedia.org/wiki
36. Ясаков В.С. Раковины каури в археологических памятниках Восточной Европы (VIII в. до н.э. – VII в. н.э.) // Труды VI (XXII) всероссийского археологического съезда в самаре. – С. 193-195.
37. Ясаков В.С. Раковины *surgea moneta* (каури) в археологических памятниках Восточной Европы: распространение, классификация, использование (VIII в. до н.э. – VII в. н.э.) // Поволжская археология. – казань, 2022. – № 4.

ЗМІСТ

<i>Оксана БЕРЕГОВСЬКА</i> . Галицька Мадонна у творчості Михайла Тимчука: обірване життя, або недописаний лист до Бога.....	3
<i>Оксана БРЕГІН</i> . Аналіз фондової групи «Документи» Національного заповідника «Замки Тернопілля».....	5
<i>Андрій ГУСАК</i> . Хто і коли збудував храм Святого Пантелеймона в Галичі?	11
<i>Ганна ЖОЛОБ</i> . Надання титулу Патріаршого прокатедрального собору храму Успіння Пресвятої Богородиці XVI ст., наступнику літописного Успенського собору XII ст. у Крилосі, в контексті історично-духовного розвитку з нагоди 1125-річчя Давнього Галича.....	17
<i>Тарас ЗІНЬКОВСЬКИЙ</i> . Прикраси головного убору з княжого Галича (за даними археології).....	32
<i>Володимир КОЗЕЛКІВСЬКИЙ, Андрій ЧЕМЕРИНСЬКИЙ</i> . Синагога та бейт-мідраш у Галичі: історико-архітектурні аспекти (друга пол. XVIII – сер. XX ст.).....	41
<i>В'ячеслав КОРНІЄНКО</i> . Curriculum vitae Йосипа Пеленського (1918 р.)...	59
<i>Андрій КОРОЛЬКО</i> . Давній Галич в історико-краєзнавчій спадщині Антонія Петрушевича.....	64
<i>Юрій ЛУКОМСЬКИЙ</i> . Архітектурно-археологічна спадщина Давнього Галича: нові відкриття, проблеми дослідження та збереження	74
<i>Надія МЕЛЬНИК, Ольга ЯНУШ</i> . Природний камінь алебастр і алебастровий промисел у Галичі та його околицях у XII – на початку XX ст.....	91
<i>Олег МЕЛЬНИЧУК</i> . Питання щодо етимологічного дискурсу слова «ГАЛЬ (HALL)» у географічних назвах.....	103
<i>Леся МИХАЛЬЧУК, Тетяна ВОРОБЧАК, Ольга ОЛЕКСЮК</i> . З історіографії дослідження етнорегіону Опілля.....	107
<i>Юрій МУСЯКЕВИЧ</i> . Медалі та відзнаки періоду Австро-Угорської імперії у фондах Національного заповідника «Давній Галич».....	116
<i>Володимир ПЕТЕГИРИЧ</i> . Крилоська гора VIII–XII століття і місце побудови Успенського собору Давнього Галича.....	121
<i>Андрій ПЕТРАШ</i> . Місіонерська праця Товариства Ісуса у Львівській архідієцезії (1820-1914 рр.).....	133
<i>Сергій ПИВОВАРОВ, Віталій КАЛІНІЧЕНКО</i> . Мушлі каури з Чорнівського городища першої половини XIII ст.	141
<i>Оксана ПРИШЛЯК</i> . Замок у с. Кривче: історія будівництва в контексті дослідження власників.....	147
<i>Надія РУСКО</i> . Духовна праксеологія Галицької митрополії і українська державність та національна ідентичність.....	154
<i>Леся СОХАН</i> . Роль Шептицького в економічному і культурному житті України.....	159
<i>Тарас ТКАЧУК, Ігор КРЕХОВЕЦЬКИЙ, Яна ЯКОВИШИНА, Андрій ФІГОЛЬ, Олександр СВАТИК</i> . Дослідження багатошарового поселення Залуква (ур. Сад) на Верхньому Подністров'ї у 2022 році.....	166

<i>Марія ФЕДУНЬ</i> . Княжий Крилос у мемуарній рецепції Осипа Назарука....	179
<i>Оксана ХАРУК</i> . Залишки золотоординської культури на українських землях.....	187
<i>Андрій ЧЕМЕРИНСЬКИЙ</i> . Галичанин Фердинанд Балицький (1877–1952): педагог, військовик та громадський діяч. Нововиявлені та не відомі факти біографії – до участі у визвольних змаганнях та перебування під наглядом польської поліції.....	191
<i>Тарас ЧУГУЙ</i> . Проект «доброго порядку» галицько-волинського князя Романа Мстиславовича в історії державотворення України.....	203
<i>Леся ШЕПТИНСЬКА</i> . Історія Галича в літературній спадщині Степана Пушика.....	210
<i>Ігор ВОЗНИЙ</i> . Значення палеодемографії в урбаністичних процесах на території північної частини Буковини в X–XIV ст.	216
<i>Андрій САВЧУК</i> . Книжковий знак Михайла Фіголя.....	225
<i>Роман ОДРЕХІВСЬКИЙ</i> . Художнє каменярство в Галичині на прикладі Гуцульщини.....	231
<i>Оксана РОТАР, Андрій ФЕДУРУК</i> . Дюрнкрут (1278 р.) і Мюльдорф (1322 р.): Королівство Русі та великі доленосні битви в Центральній Європі останньої чверті XIII – першої чверті XIV ст.	235
<i>Маріанна БАЦВІН</i> . Діяльність Національного заповідника «Давній Галич» у сфері туристичного потенціалу.....	248
<i>Олександр ГОЛОВКО</i> . До питання про вдосконалення історико-краєзнавчої діяльності в Галичі і Галицькому краї і про можливі перспективи розвитку Національного заповідника «Давній Галич».....	256
<i>Андрій БАЦВІН</i> . Процеси декомунізації у міському просторі малого міста Галич.....	261
<i>Надія ВАСИЛЬЧУК</i> . Захарій Ісаак Абрагамович (9.03.1878-6.05.1903) – промінь світла крізь віки.....	268
<i>Андрій ГРЕСЬКО, Олег ЄГРЕШІЙ</i> . Формування чернечого центру в Погоні та його організаційне становлення.....	272
<i>Руслан ДЕЛЯТИНСЬКИЙ, Володимир МЕЛЬНИЧУК</i> . Духовенство Галицького деканату в структурі Львівської архієпархії Галицької митрополії УГКЦ (1891–1914 рр.): спроба просопографічного портрета.....	278
<i>Марія ВУЯНКО</i> . Листування Ярослава Пастернака зі Станіславським обласним історичним музеєм ім. 17 вересня (1940 р.).....	287
<i>Олег ОЛІЙНИК</i> . Історія дослідження господарського реманенту та ремісничих майстерень княжого Галича.....	291
<i>Володимир ФЕДОРАК</i> . Велич культурної спадщини Давнього Галича через мистецькі заходи та події на Прикарпатті.....	299
<i>Світлана БОЯН-ГЛАДКА, Ксенія ЦИГАНЮК</i> . Побутове життя галицьких українців у кінці XIX – в 1930-их рр. XX ст. (на прикладі м. Долина Калуського району).....	305
<i>Лариса ПОЛІЩУК, Анастасія МАГМЕТ</i> . Прийоми ревалоризації історичної площі Ринок у м. Галич.....	310

Міністерство культури та інформаційної політики України
Національний заповідник «Давній Галич»

ГАЛИЧ І ГАЛИЦЬКА ЗЕМЛЯ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ЮВІЛЕЙНОЇ НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ,
присвяченої 1125-ій річниці з часу першої писемної згадки
про Галич

14-15 вересня 2023 р.

Рекомендувала до друку вчена рада
Національного заповідника «Давній Галич»

Редакційна колегія:

В. Олійник, С. Побуцький, Л. Бойко, Т. Тріш

Науковий редактор: Семен Побуцький

Редактори: Любов Бойко, Іван Драбчук

Технічний редактор: Тарас Тріш

Відповідальний за випуск: Володимир Олійник

Національний заповідник «Давній Галич»
77100, вул. І. Франка, 3, м. Галич, Івано-Франківська обл., Україна,
тел./факс: (38-03431) 2 16 63
E-mail: davniyhalych@meta.ua <http://www.davniyhalych.com.ua>

Підписано до друку
Формат 700x100/16. Папір офсетний. Гарнітура Таймс. Друк офсетний.
Умовн. друк арк.

Зам. №